

PREDSTAVITEV IZDELKA – KOŠARA ZA DEŽNIKE

Mentorica: Tina Mavrič

Rokodelec (pletar košar): Ivan Lavrenčič

Učenci (6.b): Bombek Jan, Božič Matej, Budihna Žanina, Fabjan Žužič Nika, Grobiša Etien, Krasniqi Edona, Kržič Žan, Lavrenčič Jan, Lemut Skomina Atej, Marusic Matija, Masten Ema, Mavrič Vesna

Letos smo se skupina šestošolcev, skupaj z učiteljico tehnike in tehnologije, Tino Mavrič, odločili, da bi radi sodelovali na natečaju o pletenju košar.

Radi sodelujemo na natečajih, še bolj nas je pritegnilo to, ker smo želeli izvedeti kako se izdeluje košare in koliko je pravzaprav potrebno, da nastane že ena majhna košarica.

Ko smo se o vsem tem pogovarjali je en sošolec omenil, da njegov oče v prostem času rad plete košare. Tiste »ta prave, po starem, iz bek«.

Uuu super, kako prikladno, da nam ni bilo treba iskati, predvsem pa da je iz našega okolja in da tudi vrbove beke rastejo v okolici Mirna.

Učiteljica je hitro kontaktirala tega očeta, gospoda Ivana Lavrenčiča, ki nam je bil seveda takoj pripravljen pomagati.

Najprej je prišel na šolo, da smo skupaj skovali idejo kaj sploh želimo narediti.

Največ glasov je prejela ideja o košari za dežnike.

Naredili smo načrt in se zmenili kdaj gremo po material.

Trije učenci so se dobili v popoldanskem času in nabrali beke. Ugotovili so, da pletarska vrba, kot ji radi rečemo, raste blizu vode.

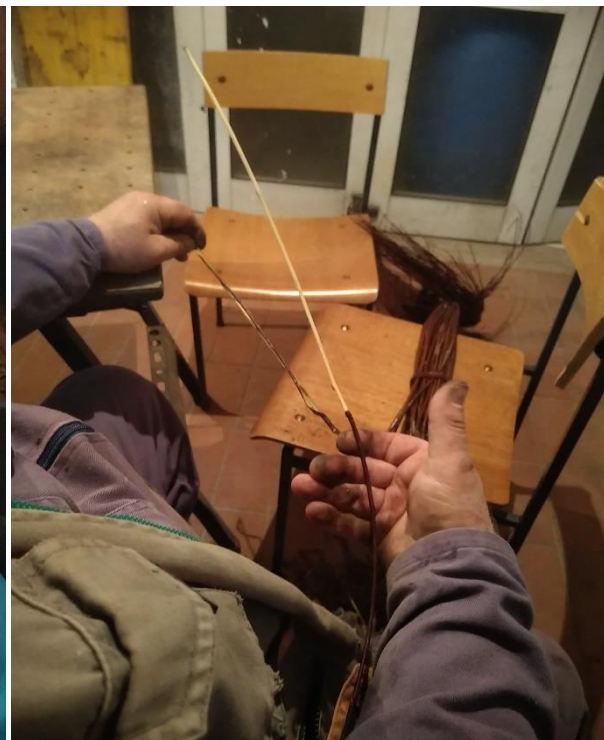
Nabrali so zelo veliko šib. Gospod Ivan nam je svetoval da beke namočimo, v njegovi delavnici smo jih

pa tudi prekuhali, da se je lubje olupilo in smo tako dobili beke bele barve. S tem ko smo jih »kuhali« v krogu nekaj minut so beke postale tudi bolj prožne.

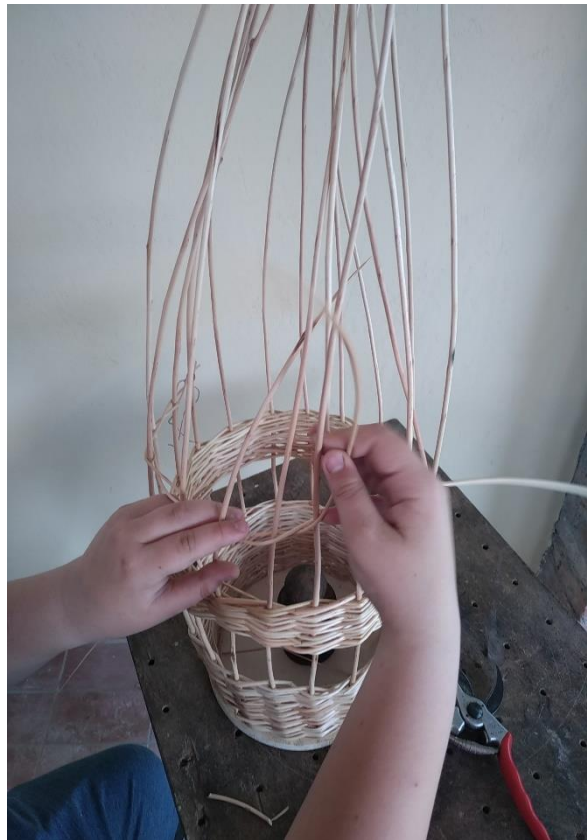
Nato smo naredili lesen podstavek za košaro iz vezane plošče, vanj smo pa dali plastičen podstavek od lonca za rože, kamor bo odtekala voda iz dežnika.

Zvrtali smo luknje v podstavek (premer 5mm) in vanje vtikali šibe.

Skupaj smo izbirali čimbolj gladke beke, da bi bila košarica čim lepša. Menjali smo se, da smo vsi prišli na vrsto za pletenje in da je vsak izmed nas to poizkusil. Ni tako enostavno, ampak ko dobiš prakso pa delo lepo teče.

Ker so dežniki mokri, smo se odločili, da naredimo košaro z razmaki, »luknjami« da se dežniki prej osušijo in da se v košari ne nabira prevelika vlaga.

